

Obyčejná práce a jak ji posvěcovat (I): Obchodník se sýry

Giorgio, Ital, pracuje v mlékárenském odvětví. Je ženatý a má pět dětí. Sýr je pro něho „trochu“ jako důkaz existence Boha.

01.11.2020

Giorgio pracuje v potravinářském průmyslu už hodně let. Je ženatý s Montse, kterou poznal, když se pokoušel slézt ze školy, kam chodil. Nyní mají pět dětí: Lucía, Chiara,

Giacomo, María a Francesco. Koncem 80. let se stal inženýrem v zemědělství a začal pracovat u svého strýce, který vlastnil jeden mlékárenský podnik: „Tam začaly mé zkušenosti s obchodem.“

„Za nějaký čas - dodává - jsem se rozhodl pokračovat na vlastní noze, protože já, strýc a synovec jsme měli na chod obchodu rozdílné názory. Obával jsem se, že to bude mít vliv na naše osobní vztahy. Dostal jsem několik pracovních nabídek z mlékárenského průmyslu, ale abych nemusel konkurovat svému strýci, odešel jsem do sektoru uzenin, ale za pouhých deset let jsem se k sýrům zase vrátil.“

Jít svou cestou

„Jeden podnik, který vznikl sloučením několika menších, mě kontaktoval a nabídl mi práci obchodního ředitele; souhlasil jsem.“

Objem obchodování rostl a prestiž podniku se zvyšovala.

Nicméně jeden z majoritních akcionářů se rozhodl, že s Giorgiem nebudou počítat: „Samozřejmě měli své důvody - vzpomíná Giorgio - ale já jsem nesouhlasil, takže ještě předtím, než by mě vyhodili, jsem odešel. Měl jsem tehdy už pět dětí, nacházel jsem se v obtížné situaci, ale i tak jsem svému rozhodnutí důvěřoval. Kromě toho jsem to konzultoval s Pánem.“ O několik měsíců později se podnik, ze kterého Giorgio odešel, rozdělil na dva.

Po odchodu začal Giorgio sledovat tržby několika menších podniků a nakonec mu jeden z nich nabídl práci. V té chvíli si pomyslel, že bude lepší, když se jeho příjmy sníží, ale zároveň se zlepší kvalita jeho života: „Pracovat jen pro jeden podnik mně umožnilo věnovat více času své rodině -vysvětluje Giorgio-, i když

nemám pevnou pracovní dobu a mám spoustu jednání mimo kancelář.“

Nyní jsou jeho zákazníky strýc a dva podniky, které vznikly dřívějším rozdělením: „Naučil jsem se, že v této práci se nikdy nesmí při odchodu práskat dveřmi. Zaprvé nikdy nevíš, zda máš pravdu, zadruhé nechceš ztratit pracovní příležitosti, které se mohou v budoucnu objevit.“

Bez lásky k bližnímu se neprodá ani špendlík

Schopnost prodat produkt a vašeň pro to, co se prodává, musí jít ruku v ruce: „Část mé práce je marketing, ale nemohu to oddělit od lásky -říká Giorgio- k lidem, kterým chci něco prodat, a k produktu, který prodávám. Nedávno jsem viděl film s Tomem Cruisem, Jerry Maguire. Říká se v něm: Bez lásky k druhým se neprodá ani špendlík. A tak to je,

snažím se to předávat obchodním agentům, které mám vyškolit.“

Část práce Giorgia spočívá v tom, že školí obchodní agenty, jejichž úkolem je představovat výrobky druhým podnikům: „Často trávím s jednou a toutéž osobou několik hodin a tak se stává, že brzy přejdeme do neformálního, osobnějšího rozhovoru a nakonec mluvíme o Bohu.“

„Jednou jsem nechal auto zaparkované před kostelem, kam chodím, ale zapomněl jsem ho zabrzdit ruční brzdou. Vůz popojel a trochu narazil. Můj šéf se zpočátku rozčílil, ale když jsem mu řekl, že jsem tam zastavil kvůli mši ve všední den, hned se omluvil“, s úsměvem vypráví Giorgio.

Nadání je dar, ale úspěch přichází jen tehdy, když se pracuje denně. Práce se nedělá jen kvůli osobní realizaci. Jak říkával svatý Josemaría:

„Práce se rodí z lásky, demonstruje lásku, podřizuje se lásce.“

Když byl Mons. Fernando Ocáriz na pastorační cestě na severu Itálie, Giorgio a jeho rodina se s ním mohli pozdravit, a samozřejmě mu darovali několik sýrů: „Ještě než jsem mu je předal, řekl jsem otci Fernandovi, že ty sýry mohou trošku zapáchat, a prelát se na mě podíval a odpověděl: ‚Takže jsou dobré!‘.“

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
obycejna-prace-a-jak-ji-posvecovat-syry/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/obycejna-prace-a-jak-ji-posvecovat-syry/)
(04.08.2025)